

prima instanță: S. Godorogea
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

nr. 3ra-862/17

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de către Consiliul orașenesc Costești r-nul Rîșcani, Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani și Agenția „Apele Moldovei”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orașenesc Costești r-nul Rîșcani și Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani cu privire la anularea în parte a actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, Consiliul orașenesc Costești r-nul Rîșcani și Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 septembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 octombrie 2012, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Costești r-nul Rîșcani și Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani cu privire la anularea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că în adresa Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat au fost remise pentru a fi supuse controlului de legalitate, actele adoptate de autoritatea deliberativă a orașului Costești din data de 29 iunie 2012.

Indică că în rezultatul examinării acestor acte a fost constatat că autoritatea deliberativă a decis trecerea bunului din domeniul public în domeniul privat, care constă din suprafața de teren de 0,51 ha, amplasată în zona de protecție a râului Prut, în extravilanul localității.

Remarcă că aceste terenuri sunt drept zone de protecție și deci sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

Subliniază că terenurile cu numerele cadastrale XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, au fost transferate din domeniul public în cel privat și au fost expuse la licitație.

Susține că, conform planurilor cadastrale perfectate de Oficiul Cadastral Teritorial Rîșcani, modul de folosință a acestor terenuri la momentul înaintării notificării era înscris ca pentru construcție, ulterior la 8 octombrie 2012, verificând suplimentar extrasul din Registrul bunurilor imobile s-a constatat că modul de folosință a acestor terenuri a fost modificat în neproductiv, pe când conform legislației funciare terenurile din extravilan care sunt considerate zone de protecție au destinație agricolă, iar schimbarea destinației, conform art. 10 Cod funciar, ține de competența Guvernului Republicii Moldova.

Menționează că în scopul soluționării conflictului pe cale extrajudiciară, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a remis în adresa Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani la 17 august 2012, notificarea nr. 0202/9-339, prin care a solicitat reexaminarea și abrogarea actului litigios, în care autoritatea deliberativă și-a depășit atribuțiile funcționale, însă până în prezent nu s-au întreprins careva acțiuni, întru soluționarea litigiului.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 68 alin. (4) din Legea privind administrația publică locală, art. 5 alin. (1), lit. (b), 6, 8, 19, din Legea contenciosului administrativ, art. 33 alin. (2), 166 – 167, 277-278 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, abrogarea prevederilor pct. 3 din decizia Consiliului comunal Costești nr. 03/09 „Cu privire la trecerea bunului din domeniul public în bun al domeniului privat și înstrăinarea lui prin licitație publică”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 10 iunie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel din 4 martie 2014, a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2015, a fost admis recursul declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, casată decizia

Curții de Apel Bălți din 4 martie 2014 și remisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 martie 2015, a fost admis apelul declarat de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, casată integral hotărârea primei instanțe și restituită cauza spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani din 28 mai 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Serghei Pancratov, Andrei Marian, Luminița Marian, Corneliu Croitor, Oxana Parea-Croitor, Valeriu Moscalu, Svetlana Moscalu, Alexei Roibu și Natalia Cazac.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani din 19 august 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Ministerul Mediului al Republicii Moldova și Agenția „Apele Moldovei”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 27 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, au fost respinse apelurile declarate de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani și Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 5 mai 2017, prin intermediul oficiului poștal, Primarul orașului Costești și Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe, considerându-le nefondate și neîntemeiate.

Obiectează că la emiterea deciziei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 112 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 46 lit. (c) din Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, art. 6 alin. (3) din Legea nr. 440 din 27 aprilie 1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor, art. 5 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 91 din 5 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, art. 10, 13 lit. (f) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, art. 75 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Indică că instanțele de judecată la examinarea acțiunii nu au intrat în esența obiectului și nu au stabilit circumstanțele de drept și de fapt.

Susțin că decizia Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani nr. 03/09 din 29 iunie 2012, în partea pct. 3 prin care s-a decis transferarea a 11 terenuri cu suprafața de 0,51 ha, situat în zona de protecție a râului Prut a fost adoptată contrar prevederilor legislației în vigoare.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material și nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La 18 mai 2017, prin intermediul oficiului poștal, Agenția „Apele Moldovei” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le nefondate și neîntemeiate.

Obiectează că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Invocă că la adoptarea deciziei instanțele de judecată nu a ținut cont de răspunsul Ministerului Mediului nr. 01-07/458 din 13 martie 2013 eliberat la solicitarea Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, prin care se confirmă că terenurile cu suprafața de 0,61 ha și 0,51 ha sunt împădurite și situate în zona de protecție a apelor.

Mai indică că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 112 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 46 lit. (c) din Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, art. 6 alin. (3) din Legea nr. 440 din 27 aprilie 1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor, art. 5 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 91 din 5 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, art. 10, 13 lit. (f) din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetizarea proprietății publice, art. 75 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Susține că decizia Consiliului orășenesc Costești nr. 03/09 din 29 iunie 2012, în partea ce ține de pct. 3 prin care s-a decis transmiterea a 11 terenuri cu suprafața de 0,51 ha, situate în zona de protecție a râului Prut a fost adoptată contrar legislației în vigoare.

La 6 iulie 2017, Ministerul Mediului al Republicii Moldova a depus referință la cererile de recurs, prin care a solicitat admiterea recursurilor depuse de Consiliul orășenesc Costești r-nu Rîșcani, Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani și Agenția „Apele Moldovei”.

La 11 iulie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Agenția „Apele Moldovei” a depus referință la cererea de recurs declarată de Consiliul orășenesc Costești r-nu Rîșcani și Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, prin care a susținut recursul declarat de Consiliul orășenesc Costești r-nu Rîșcani și Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani.

La 13 iulie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Serghei Pancratov, Corneliu Croitoru, Oxana Parea-Croitoru, Valeriu Moscalu, Svetlana Moscalu, Alexei Roibu și Natalia Cazac, reprezentanți de avocatul Nicolae Dodon au depus referință, prin care au solicitat de a considera recursul declarat de Consiliul

orășenesc Costești r-nul Rîșcani și Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 aprilie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 66 vol. III) și care a fost recepționată de către Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani la 25 aprilie 2017, iar de către Agenția „Apele Moldovei” la 26 aprilie 2017, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la dosar (f. d. 67-69 vol. III).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat înaintând acțiunea în judecată împotriva Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani și Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani, a solicitat abrogarea prevederilor pct. 3 din decizia Consiliului comunal Costești nr. 03/09 „Cu privire la trecerea bunului din domeniul public în bun al domeniului privat și înstrăinarea lui prin licitație publică”.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, pe care a respins-o.

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate de către Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani și Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat le-a considerat neîntemeiate, pe care le-a respins și a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanța de recurs constată că la 18 mai 2017, prin intermediul oficiului poștal, Agenția „Apele Moldovei” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 430 CPC, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Iar, reieșind din prevederile art. 429 alin. (4) CPC, nu pot fi atacate cu recurs

hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că în interpretarea corectă a normelor legale enunțate este de înțeles că sunt în drept să declare recurs doar părțile și alți participanți la proces, indicați la art. 430 CPC, care au folosit calea de apel.

După cum denotă actele cauzei, Agenția „Apele Moldovei” nu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani din 27 septembrie 2016, astfel, se constată cu certitudine că recursul declarat de Agenția „Apele Moldovei” la 18 mai 2017, prin care se solicită casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017 și hotărârea primei instanțe, este înaintat de o persoană care, prin prisma art. 429 alin. (4) și 430 CPC, nu este în drept să-l declare, ori Agenția „Apele Moldovei” nu a folosit calea de apel.

Ca urmare, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Agenția „Apele Moldovei”, ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să-l declare, deoarece nu a folosit calea de apel.

În același timp, instanța de recurs mai constată că, deși recursul depus de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani și Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani, este semnat din numele Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani de către Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani Nelu Glasu, la materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma împuternicirile Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani Nelu Glasu de a depune cererea de recurs și din numele Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani.

Or, din materialele cauzei se atestă că prin decizia Consiliului local Costești r-nul Rîșcani nr 01/04 din 28 aprilie 2016, a fost desemnat *Alexandr Goncear* să reprezinte Consiliul local Costești r-nul Rîșcani în instanțele de judecată cu toate drepturile stipulate la art. 81 CPC, a fost împuternicit Primarul orașului Costești să elibereze lui Alexandr Goncear procuri de reprezentare a Consiliului local Costești în instanțele de judecată și în caz de necesitate, în dependență de complexitatea procesului de judecată a fost împuternicit primarul Nelu Glasu *să încheie adăugător contract cu un avocat* (f. d. 228 vol. II).

Recursul înaintat și din numele Consiliului orășenesc Costești r-nul Rîșcani, după cum a fost deja menționat, a fost semnat de primarul Nelu Glasu personal, însă fără a avea împuterniciri în acest sens, ori nici la cererea de recurs astfel de probe nu au fost anexate, fapt ce dictează respingerea recursului dat ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să-l declare.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu criticile aduse în recursul depus de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani și prevederile aplicabile la caz, se constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a

litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei opinii instanța de recurs va menționa că, potrivit prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

La fel, și alin. (5) al normei enunțate expres prevede că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelurile depuse împotriva hotărârii primei instanțe, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Astfel, se constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale, a reținut, în linii generale, ca temei de respingere a acțiunii faptul că în urma delimitării și formării bunului imobil, terenurile cu numerele cadastrale XXXXX, nr. XXXXX nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, sunt proprietatea autorității publice și fac parte din terenurile neproductive.

La fel, instanța de apel, în linii generale, a reținut că Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, Consiliul orașenesc Costești r-nul Rîșcani și Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat nu au demonstrat care ar fi uzul public al terenurilor în litigiu și care ar fi serviciul public de interes local care ar satisface necesitățile colectivității.

Constatând astfel, instanța de apel a trecut, însă, cu vederea și nu a elucidat argumentele invocate în cererile de apel de către apelanți precum că terenurile în cauză sunt amplasate în zona de protecție și se raportează la categoria bunurilor domeniului public de interes local.

Omisiunea instanței de apel de a verifica aceste argumente invocate în cererile de apel și de a le elucida, este cu atât mai vădită cu cât aceste lacune au fost menționate în decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2015 și prin care cauza a fost remisă la rejudecare, anume din aceste considerente.

Or, prin decizia dată, instanța de recurs a invocat la certificatele din Registrul bunurilor imobile și anume a terenurilor litigioase cu numerele cadastrale XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața 0,03 ha, nr. XXXXX

cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,03 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, nr. XXXXX cu suprafața de 0,06 ha, care atestă că sectoarele de teren sunt împădurite (f. d. 53-63 vol. I), precum și desenele cadastrale anexate la materialele dosarului, care confirmă aceeași situație (f. d. 64-109 vol. I), aceste probe, chiar și după rejudecarea cauzei, din nou fiind lăsate fără examinare atât de către prima instanță, cât și instanța de apel.

Și tot, prin aceeași decizie a Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2015 a fost menționat și atenționat instanțelor de judecată ierarhic inferioare, că pricina dată urmează a fi examinată și prin coroborare cu răspunsul Ministerului Mediului al Republicii Moldova nr. 01-07/458 din 13 martie 2013, la solicitarea Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat nr.1303/OT1-123 din 31 ianuarie 2013, în care se indică că terenurile cu suprafața de 0,061 ha și 0,51 ha, sunt împădurite și sunt situate în zona de protecție a apelor (f. d. 51 vol. I), probă care la fel a fost lăsată fără examinare de către instanța de apel.

În aceeași ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție subliniază că instanța de apel era obligată să elucideze toate incoerențele invocate de către instanța de recurs prin decizia din 21 ianuarie 2015, fapt însă ignorat de către aceasta.

La fel, este neînțeleasă și constatarea instanței de apel în rejudecare, precum că terenurile în litigiu sunt situate la circa 200 m de la muchia taluzului riveran al albiei râului, fapt care indică că aceste terenuri nu ar face parte din fâșia riverană de protecție.

Ori constatând astfel, instanța a trecut cu vederea dispozițiile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 440-XIII din 27 aprilie 1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, potrivit cărora *de-a lungul malurilor râurilor și bazinelor de apă se stabilesc zone de protecție a apelor cu o lățime de cel puțin 500 metri de la muchia taluzului riveran al albiei pe maluri, dar nu mai departe de cumpăna apelor. Lățimea zonelor de protecție a apelor râurilor Nistru, Prut și Dunăre constituie cel puțin 1000 metri.*

Ca urmare, este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelor, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Mai mult decât atât, concluzia dată de instanța de apel este una incertă, în situația în care însuși Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani a recunoscut acțiunea înaintată de către Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat de abrogare a prevederilor pct. 3 din decizia Consiliului comunal Costești nr. 03/09 „Cu privire la trecerea bunului din domeniul public în bun al domeniului privat și înstrăinarea

lui prin licitație publică”, fapt ce direct se oglindește din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 27 septembrie 2016 (f. d. 238-241 vol. II).

Pe de altă parte, instanța de recurs relevă că despre lipsa de certitudine a concluziei instanței de apel, vorbește și faptul că instanța de apel, examinând apelul declarat de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani și Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani a reținut că Primarul orașului Costești Nelu Glasu, este și reprezentantul apelantului Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani, în baza deciziei Consiliului local Costești r-nul Rîșcani nr. 03/02 din 16 iulie 2015.

Or, decizia dată nu indică la acordarea împuternicirilor Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani Nelu Glasu de a reprezenta interesele Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani în instanța de judecată (f. d. 31 vol. III).

Astfel, prin decizia Consiliului local Costești r-nul Rîșcani nr 01/04 din 28 aprilie 2016, a fost desemnat Alexandr Gonciar să reprezinte Consiliul local Costești r-nul Rîșcani în instanțele de judecată cu toate drepturile stipulate la art. 81 CPC, iar Primarul orașului Costești s-a împuternicit să elibereze lui Alexandr Gonciar procuri de reprezentare a Consiliului local Costești în instanțele de judecată și în caz de necesitate, în dependență de complexitatea procesului de judecată, *să încheie adăugător un contract cu un avocat* (f. d. 228 vol. II).

Drept urmare, instanța de apel urma să stabilească cu certitudine dacă Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani dispunea de împuternicirile stabilite de lege pentru a depune cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriai Rîșcani din 27 septembrie 2016 din numele Consiliul orășenesc Costești r-nul Rîșcani.

În conexiunea celor sus relatate, se stabilește că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv, instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani, de a casa decizia instanței de apel și de a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, art. 445 alin. (3) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Agenția „Apele Moldovei”.

Se respinge recursul declarat de către Consiliul orașenesc Costești r-nul Rîșcani.

Se admite recursul declarat de către Primarul orașului Costești r-nul Rîșcani.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 7 martie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orașenesc Costești r-nul Rîșcani și Primarului orașului Costești r-nul Rîșcani cu privire la anularea în parte a actului administrativ, cu remiterea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu